

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση στην υπόθεση 3784/2006/FOR - Μη καταβολή αποζημίωσης

Απόφαση

Υπόθεση 3784/2006/FOR - Εκκίνηση έρευνας στις 10/01/2007 - Απόφαση στις 05/12/2008

Περίληψη της απόφασης επί της καταγγελίας 3784/2006/FOR κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (εμπιστευτικό)

Το Ινστιτούτο Χημικής Μηχανικής του Πανεπιστημίου Χ (το «Ινστιτούτο») προέβη στην σύναψη ερευνητικών και αναπτυξιακών συμβάσεων με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 1994 και το 1996. Στις 10 Νοεμβρίου 2003, Επιτροπή απέστειλε στο Ινστιτούτο επίσημη επιστολή, με την οποία ζητούσε τους «ελλείποντες πίνακες δαπανών» αναφορικά με μία εκ των προαναφερθέντων συμβάσεων. Η Επιτροπή δήλωσε ότι σε περίπτωση που το Ινστιτούτο δεν προσκομίσει τους απαιτούμενους πίνακες δαπανών εντός διαστήματος ενός μηνός, δεν θα προέβαινε σε περαιτέρω πληρωμές και θα τερμάτιζε την σύμβαση. Το Ινστιτούτο δεν απάντησε και η Επιτροπή τερμάτισε την σύμβαση.

Μετά από ανεπιτυχείς προσπάθειες να μεταπείσει την Επιτροπή για διάστημα δύο ετών, ο καταγγέλλων απεστάλη προς τον Διαμεσολαβητή τον Δεκέμβριο 2006. Κατόπιν διενέργειας έρευνας κατά το 2007, ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε ότι, βάσει των σχετικών συνθηκών και ιδίως του μεγέθους της υποβληθείσας ποινής, απορρέουσας από την άρνηση της Επιτροπής να προβεί σε περαιτέρω πληρωμές (96 832,32 ευρώ), σε σύγκριση με τη συνολική δαπάνη που βαρύνει στο Ινστιτούτο (127 404 ευρώ) η ποινή που υποβλήθηκε από την Επιτροπή ήταν πρόδηλα δυσανάλογη. Ως εκ τούτου εκπόνησε πρόταση φιλικού διακανονισμού τον Απρίλιο 2008, μέσω της οποίας ζητούσε από την Επιτροπή να επανεξετάσει τη θέση της.

Σε απάντησή της η Επιτροπή ανέφερε ότι είχε προβεί σε επανεξέταση της θέσης της και προτίθετο να καταβάλει πρόσθετο ποσό ύψους 53 705,32 ευρώ για την διευθέτηση της

υπόθεσης. Το Ινστιτούτο αποδέχτηκε την πρόταση της Επιτροπής. Οι καταγγέλλοντες ευχαρίστησαν τον Διαμεσολαβητή για την υποστήριξη που επέδειξε προς το Ινστιτούτο και για την εκπόνηση πρότασης περί φιλικού διακανονισμού.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

1. Το Ινστιτούτο Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Χ (το «Ινστιτούτο») συνήψε δύο συμβάσεις έρευνας και ανάπτυξης με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 1994 και το 1996.

2. Η πρώτη σύμβαση έρευνας υπεγράφη στις 2 Νοεμβρίου 1996. Η σύμβαση άρχισε την 1η Δεκεμβρίου 1996 και έληξε στις 31 Μαΐου 2000. Η συνολική συνεισφορά από τα κοινοτικά κονδύλια που διατέθηκαν στο πλαίσιο της σύμβασης ανήλθε σε 150 000 EUR. Εντός δύο μηνών καταβλήθηκε προκαταβολή ύψους 60 000 EUR στο Ινστιτούτο.

3. Η πρώτη φάση του σχεδίου κάλυψε την περίοδο από την 1η Δεκεμβρίου 1996 έως τις 30 Νοεμβρίου 1997. Οι επιστημονικές και οικονομικές εκθέσεις σχετικά με την περίοδο αυτή υποβλήθηκαν από το Ινστιτούτο στις 18 Ιουλίου 1999. Οι εκθέσεις αυτές εγκρίθηκαν από την Επιτροπή στις 13 Ιουλίου 2004. Οι συνολικές αποδεκτές δαπάνες για την εν λόγω περίοδο ανήλθαν σε 4 704,58 EUR (το οποίο αφαιρέθηκε από την προκαταβολή ύψους 60 000 EUR).

4. Η δεύτερη φάση του σχεδίου κάλυψε την περίοδο από την 1η Δεκεμβρίου 1997 έως τις 30 Νοεμβρίου 1998. Οι σχετικές με την περίοδο αυτή επιστημονικές και οικονομικές εκθέσεις υποβλήθηκαν από το Ινστιτούτο στις 18 Ιουλίου 1999 και εγκρίθηκαν από την Επιτροπή στις 13 Ιουλίου 2004. Οι συνολικές αποδεκτές δαπάνες για την εν λόγω περίοδο ανήλθαν σε 25 868,10 EUR (το οποίο επίσης αφαιρέθηκε από την προκαταβολή).

5. Η τρίτη φάση κάλυπτε την περίοδο από την 1η Δεκεμβρίου 1998 έως τις 30 Νοεμβρίου 1999 και η τελική φάση κάλυπτε την περίοδο από την 1η Δεκεμβρίου 1999 έως τις 31 Μαΐου 2000. Οι καταγγέλλοντες δήλωσαν ότι οι επιστημονικές και οικονομικές εκθέσεις σχετικά με τις περιόδους αυτές υποβλήθηκαν από το Ινστιτούτο στις 30 Οκτωβρίου 2001. Οι αιτούμενες δαπάνες ανήλθαν σε 57 363 EUR (για την τρίτη περίοδο) και σε 37 512 EUR (για την τελευταία περίοδο). Ωστόσο, τα έξοδα της τρίτης και της τέταρτης περιόδου δεν αποδόθηκαν από την Επιτροπή.

6. Στις 10 Νοεμβρίου 2003, η Επιτροπή απέστειλε στο Ινστιτούτο επίσημη επιστολή ζητώντας «ελλείπουσες δηλώσεις δαπανών». Στην επιστολή της, η Επιτροπή πληροφόρησε το Ινστιτούτο ότι, ελλείψει υποβολής των αιτούμενων δηλώσεων δαπανών εντός της δεδομένης προθεσμίας (η οποία ήταν ένας μήνας από την παραλαβή της επιστολής), η Επιτροπή θα αποφασίσει να μην προβεί σε περαιτέρω επιστροφή εξόδων και να κλείσει τη σύμβαση. Η Επιτροπή δήλωσε ότι το Ινστιτούτο έλαβε την επιστολή στις 17 Νοεμβρίου 2003. Σύμφωνα με έναν από τους καταγγέλλοντες (τον συντονιστή του έργου), η επιστολή αυτή ήταν «λάθος» (δήλωσε ότι δεν είδε την επιστολή και δεν γνώριζε πού βρίσκεται).

7. Τον Ιούλιο του 2004, η Επιτροπή ζήτησε από το Ινστιτούτο να επιστρέψει 29 428,32 EUR

από την αρχική προκαταβολή ύψους 60 000 EUR. Δεδομένου ότι το Ινστιτούτο ήταν επίσης ο δικαιούχος χρηματοδότησης στο πλαίσιο δεύτερης σύμβασης έρευνας, η Επιτροπή αφαίρεσε το ποσό αυτό από τις πληρωμές που οφείλονται στο Ινστιτούτο σε σχέση με την εν λόγω σύμβαση.

8. Στις 27 Ιουλίου 2004, το Ινστιτούτο πληροφόρησε την Επιτροπή ότι δεν συμφωνεί με τη θέση που είχε λάβει επί του θέματος. Το Ινστιτούτο παρέσχε εκ νέου αντίγραφα όλων των σχετικών δηλώσεων δαπανών.

9. Στις 21 Αυγούστου 2004, ο συντονιστής του σχεδίου απέστειλε στην Επιτροπή τηλεομοιοτυπία, εξηγώντας λεπτομερώς τη θέση του Ινστιτούτου. Ζήτησε από την Επιτροπή να επανεκτιμήσει την κατάσταση. Επισύναψε αντίγραφα όλων των δηλώσεων δαπανών για την πρώτη ερευνητική σύμβαση. Η Επιτροπή δεν απάντησε σε αυτό το φαξ.

10. Στις 30 Σεπτεμβρίου 2004, το Ινστιτούτο απέστειλε επίσημη αίτηση πληρωμής στην Επιτροπή. Η Επιτροπή απέρριψε την επίσημη αίτηση πληρωμής στις 20 Οκτωβρίου 2004.

11. Στις 25 Νοεμβρίου 2004, ο συντονιστής του σχεδίου πληροφόρησε την Επιτροπή ότι δεν συμφωνεί με τη θέση της Επιτροπής. Δήλωσε ότι είχε υποβάλει τις «ελλείπουσες» δηλώσεις δαπανών και ζήτησε να πραγματοποιηθεί η εκκρεμούσα πληρωμή. Ζήτησε επίσης πληροφορίες σχετικά με όλες τις πιθανές διαδικασίες προσφυγής. Η Επιτροπή απέστειλε επιστολή στο Ινστιτούτο στις 29 Νοεμβρίου 2004 ενημερώνοντάς το ότι δεν θα «ανοίξει εκ νέου» την πρώτη σύμβαση έρευνας. Δεν παρείχε πληροφορίες σχετικά με πιθανές διαδικασίες προσφυγής.

12. Το Ινστιτούτο απέστειλε επιστολή στη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής την 1η Δεκεμβρίου 2005 ενημερώνοντάς την για το θέμα. Η Γενική Γραμματεία απάντησε στις 21 Δεκεμβρίου 2005 δηλώνοντας ότι δεν ήταν η κατάλληλη υπηρεσία για την εξέταση του θέματος και διαβίβασε την αλληλογραφία στην αρμόδια υπηρεσία. Η αρμόδια υπηρεσία (η οποία ήταν η ίδια υπηρεσία που είχε απαντήσει στο Ινστιτούτο στις 29 Νοεμβρίου 2004) απέρριψε εκ νέου την αίτηση πληρωμής, εκτός εάν το Ινστιτούτο προσκομίσει αποδείξεις ότι οι δηλώσεις δαπανών είχαν πράγματι αποσταλεί στην Επιτροπή στις 18 Ιουλίου 1999 ή στις 30 Οκτωβρίου 2001. Στις 10 Μαρτίου 2006, ο καταγγέλλων υπέβαλε εκ νέου τις δηλώσεις δαπανών στην Επιτροπή.

13. Στις 25 Μαΐου 2006, η Επιτροπή ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι δεν ήταν σε θέση να αποδείξει ότι είχε αποστείλει τις εκθέσεις τον Νοέμβριο του 2001 και επιβεβαίωσε τη θέση της ότι η σύμβαση παρέμεινε κλειστή.

ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΪΜΕΝΟ ΤΗΣ ΈΡΕΥΝΑΣ

14. Ο Διαμεσολαβητής κατάλαβε ότι οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται, συνοπτικά, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή:

- εσφαλμένως αρνήθηκε να εγκρίνει τις δηλώσεις δαπανών που υπέβαλε το Ινστιτούτο και, στη συνέχεια, κακώς αρνήθηκε να προβεί σε πληρωμές που οι καταγγέλλοντες ισχυρίστηκαν ότι οφείλονταν σύμφωνα με τις διατάξεις της πρώτης σύμβασης έρευνας·

- δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις αποφάσεις του να καθυστερήσει και να αρνηθεί τις πληρωμές που οφείλονται δυνάμει της πρώτης σύμβασης έρευνας·
- δεν παρέσχε στο Ινστιτούτο πληροφορίες σχετικά με πιθανές διαδικασίες προσφυγής·
- δεν απάντησε άμεσα στις ερωτήσεις του καταγγέλλοντος.

15. Ο Διαμεσολαβητής κατάλαβε ότι οι καταγγέλλοντες ισχυρίζονται, συνοπτικά, ότι η Επιτροπή πρέπει:

- να εκπληρώσει τις δεσμεύσεις του όσον αφορά την πρώτη σύμβαση έρευνας με την καταβολή στο Ινστιτούτο 67 404 EUR·
- να ανακαλέσει την απόφαση ανάκτησης σχετικά με τη δεύτερη σύμβαση έρευνας και να επιστρέψει το ανακτηθέν ποσό των 29 428,32 EUR στο Ινστιτούτο.

Η ΈΡΕΥΝΑ

16. Ο Διαμεσολαβητής έλαβε την καταγγελία (η οποία είχε ημερομηνία 21 Νοεμβρίου 2006) στις 18 Δεκεμβρίου 2006. Στις 10 Ιανουαρίου 2007, ο Διαμεσολαβητής κίνησε έρευνα σχετικά με την καταγγελία και ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει γνώμη έως τις 30 Απριλίου 2007. Στις 7 Μαΐου 2007, η Επιτροπή διαβίβασε τη γνώμη της, η οποία διαβιβάστηκε στους καταγγέλλοντες στις 9 Μαΐου 2007 με αίτημα να υποβάλουν παρατηρήσεις έως τις 30 Ιουνίου 2007. Οι παρατηρήσεις των καταγγελλόντων ελήφθησαν από τον Διαμεσολαβητή στις 10 Οκτωβρίου 2007. Στις 25 Απριλίου 2008, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε πρόταση για φιλική λύση και ζήτησε από την Επιτροπή να απαντήσει σε αυτήν έως τις 30 Ιουνίου 2008. Στις 17 Ιουλίου 2008, η Επιτροπή ανταποκρίθηκε στην πρόταση για φιλική λύση. Στις 22 Ιουλίου 2008, ο Διαμεσολαβητής διαβίβασε την απάντηση στους καταγγέλλοντες με αίτημα να υποβάλουν παρατηρήσεις έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2008. Στις 8 Οκτωβρίου 2008, ο Διαμεσολαβητής δέχθηκε το αίτημα των καταγγελλόντων για παράταση της προθεσμίας έως τις 15 Νοεμβρίου 2008. Στις 3 Νοεμβρίου 2008, οι καταγγέλλοντες υπέβαλαν παρατηρήσεις σχετικά με την απάντηση της Επιτροπής στην πρόταση για φιλική λύση.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΡΙΑΣ

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

17. Ο πρώτος και ο δεύτερος ισχυρισμός, καθώς και οι δύο ισχυρισμοί, συνδέονται στενά μεταξύ τους. Ως εκ τούτου, για λόγους σαφήνειας, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί αναγκαίο να εξεταστούν από κοινού ο πρώτος και ο δεύτερος ισχυρισμός των καταγγελλόντων, καθώς και οι συναφείς ισχυρισμοί.

Α. ισχυρισμοί ότι η Επιτροπή κακώς αρνήθηκε να εγκρίνει δηλώσεις δαπανών και δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις αποφάσεις της να καθυστερήσει και να αρνηθεί πληρωμές, καθώς και τις σχετικές αξιώσεις Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στον Διαμεσολαβητή

18. Οι καταγγέλλοντες δήλωσαν ότι το Ινστιτούτο είχε υποβάλει, έως τον Οκτώβριο του 2001, όλες τις σχετικές επιστημονικές και οικονομικές εκθέσεις που απαιτούνται βάσει της σύμβασης.

19. Το Ινστιτούτο είχε επανειλημμένες επαφές, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και τηλεφώνου, με την Επιτροπή μετά τις 10 Νοεμβρίου 2003 (ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή απέστειλε την επίσημη επιστολή ζητώντας τις «ελλείπουσες δηλώσεις δαπανών»). Ωστόσο, σύμφωνα με τους καταγγέλλοντες, η Επιτροπή, παρά τις επανειλημμένες επικοινωνίες με το Ινστιτούτο, δεν ενημέρωσε το τελευταίο ότι έλειπαν περαιτέρω πληροφορίες. Ως εκ τούτου, το Ινστιτούτο δεν γνώριζε ότι στην πραγματικότητα έλειπαν οι δηλώσεις δαπανών, τις οποίες κατάλαβε ότι είχαν ήδη υποβληθεί το 2001.

20. Οι καταγγέλλοντες δήλωσαν ότι, παρά τη μη απάντηση στην προειδοποιητική ανακοίνωση της Επιτροπής της 10ης Νοεμβρίου 2003 σχετικά με τις ελλείπουσες δηλώσεις δαπανών, το Ινστιτούτο κατέβαλε πολλές προσπάθειες για να προσδιορίσει ποιες πληροφορίες έλειπαν. Οι καταγγέλλοντες ήταν της άποψης ότι, ενώ η καθυστέρηση στην παροχή των δηλώσεων δαπανών μπορεί να δικαιολογήσει καθυστέρηση στην πληρωμή των κεφαλαίων (μέχρι την υποβολή των δηλώσεων δαπανών), η καθυστέρηση αυτή δεν θα πρέπει να δικαιολογεί την πλήρη παρακράτηση των πληρωμών.

21. Οι καταγγέλλοντες δήλωσαν ότι, παρά το γεγονός ότι η άρνηση πληρωμής αντιβαίνει στο δίκαιο των συμβάσεων, είναι επίσης αντίθετη προς τον κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς της Επιτροπής, ο οποίος ορίζει ότι η εφαρμογή του κώδικα δεν θα πρέπει ποτέ να οδηγεί στην επιβολή διοικητικών ή δημοσιονομικών επιβαρύνσεων που είναι δυσανάλογες προς το αναμενόμενο όφελος. Επιπλέον, οι καταγγέλλοντες υποστήριξαν ότι μια τέτοια θέση αντιβαίνει στο άρθρο 6 παράγραφος 1 του Ευρωπαϊκού Κώδικα Ορθής Διοικητικής Συμπεριφοράς, το οποίο ορίζει ότι, κατά τη λήψη αποφάσεων, οι υπάλληλοι μεριμνούν ώστε τα μέτρα που λαμβάνονται να είναι ανάλογα προς τον επιδιωκόμενο σκοπό.

22. Η Επιτροπή ανέφερε στη γνώμη της ότι η θέση της ήταν απολύτως σύμφωνη με το άρθρο 21, παράγραφος 4, των γενικών όρων της σύμβασης, το οποίο έχει ως εξής:

« Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να μην λάβει υπόψη τυχόν περαιτέρω έξοδα ή να μην προβεί σε περαιτέρω επιστροφή μετά από γραπτή προειδοποίηση ενός μηνός σχετικά με τη μη παραλαβή των τελικών καταστάσεων δαπανών ».

23. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ως εκ τούτου, κακώς αρνήθηκε να εγκρίνει τις δηλώσεις δαπανών και δεν αρνήθηκε εσφαλμένως να προβεί στην επακόλουθη πληρωμή. Η Επιτροπή εξήγησε ότι είχε εφαρμόσει τη σύμβαση που είχε υπογραφεί από το Ινστιτούτο και την Επιτροπή. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν είχε παραβιάσει τον κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.

24. Όσον αφορά το ζήτημα αν η Επιτροπή παρέβη τον ευρωπαϊκό κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς, ο οποίος ορίζει ότι τα μέτρα που λαμβάνουν οι υπάλληλοι πρέπει να είναι ανάλογα προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι είχε εφαρμόσει τη σύμβαση μεταξύ του Ινστιτούτου και της Επιτροπής. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, κατ'

αυτόν τον τρόπο, δεν είχε παραβιάσει τον κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.

25. Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις αποφάσεις της να καθυστερήσει και να αρνηθεί τις πληρωμές που οφείλονται δυνάμει της πρώτης σύμβασης έρευνας, η Επιτροπή εξήγησε ότι οι πληρωμές είχαν απορριφθεί επειδή το Ινστιτούτο δεν είχε υποβάλει τις δηλώσεις δαπανών εντός των προθεσμιών που προβλέπονταν στη σύμβαση. Η Επιτροπή ανέφερε ότι αυτό είχε διατυπωθεί σαφώς στην αλληλογραφία που επισυνάφθηκε στη γνωμοδότηση.

26. Απαντώντας στα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή στη γνώμη της, οι καταγγέλλοντες επισήμαναν ότι, κατά τη γνώμη της, η Επιτροπή δεν είχε εξετάσει τα επιχειρήματά τους όσον αφορά τον δυσανάλογο χαρακτήρα της επιβληθείσας κύρωσης. Στο πλαίσιο αυτό, οι καταγγέλλοντες επεσήμαναν ότι επιτεύχθηκαν όλοι οι τεχνικοί στόχοι του έργου — πράγματι είχαν ξεπεραστεί. Όλες οι επιστημονικές εκθέσεις είχαν υποβληθεί σωστά. Οι καταγγέλλοντες επεσήμαναν επίσης ότι όλες οι δηλώσεις δαπανών είχαν υποβληθεί πριν ή μετά τη λήξη της προθεσμίας (ανάλογα με την άποψή τους). Επισήμαναν ότι το πλημμέλημα που ισχυρίζεται η Επιτροπή αφορούσε την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων ότι οι δηλώσεις δαπανών που φέρονται «έλλειψαν» υποβλήθηκαν εγκαίρως. Οι καταγγέλλοντες σημείωσαν επίσης ότι το Ινστιτούτο εκπλήρωσε όλες τις υποχρεώσεις του παρά τα εξαιρετικά δύσκολα εμπόδια που δημιούργησε η Επιτροπή, όπως, για παράδειγμα, όταν αγνόησε την αλληλογραφία ή καθυστέρησε να απαντήσει και να πραγματοποιήσει πληρωμές.

Η προκαταρκτική αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας που οδηγεί σε πρόταση φιλικής λύσης

27. Η Επιτροπή επέβαλε συνολική κύρωση ύψους 96 873 EUR στο Ινστιτούτο λόγω της μη υποβολής των ελλειπουσών δηλώσεων δαπανών από τον καταγγέλλοντα εντός της προθεσμίας που ορίζεται στην επιστολή της Επιτροπής της 10ης Νοεμβρίου 2003 (1).

28. Δεν αμφισβητήθηκε ότι ο καταγγέλλων υπέβαλε τις « ελλείπουσες » καταστάσεις δαπανών το αργότερο έως τον Αύγουστο του 2004. Η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε την ουσιαστική επάρκεια αυτών των δηλώσεων δαπανών. Δεν αμφισβητήθηκε ότι είχαν επιτευχθεί όλοι οι τεχνικοί στόχοι του έργου. Εν ολίγοις, ο μόνος λόγος για τον οποίο η Επιτροπή προβάλλει την απόρριψη των δηλώσεων δαπανών που υποβλήθηκαν τον Αύγουστο του 2004 ήταν το γεγονός ότι ελήφθησαν από την Επιτροπή μετά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε στην επιστολή προς το Ινστιτούτο της 10ης Νοεμβρίου 2003.

29. Στη γνωμοδότησή της προς τον Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή δήλωσε ότι η απόφασή της να εκδώσει το ένταλμα ανάκτησης και να αρνηθεί κάθε περαιτέρω πληρωμή ήταν σύμφωνη με το άρθρο 21 παράγραφος 4 των γενικών όρων. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι το άρθρο 21 παράγραφος 4 των γενικών όρων της σύμβασης έχει ως εξής:

« Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να μην λάβει υπόψη τυχόν περαιτέρω έξοδα ή να μην προβεί σε περαιτέρω επιστροφή μετά από γραπτή προειδοποίηση ενός μηνός σχετικά με τη μη παραλαβή των τελικών δηλώσεων δαπανών » (η υπογραμμισμένη του Διαμεσολαβητή).

Το άρθρο 21 παράγραφος 4 παρέχει στην Επιτροπή το συμβατικό δικαίωμα να μην λάβει υπόψη τυχόν περαιτέρω δηλώσεις δαπανών ή να μην προβεί σε περαιτέρω επιστροφή μετά από γραπτή προειδοποίηση ενός μηνός σχετικά με τη μη παραλαβή των τελικών καταστάσεων δαπανών. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι η ύπαρξη συμβατικού δικαιώματος δεν συνεπάγεται υποχρέωση άσκησης του δικαιώματος αυτού. Πράγματι, το άρθρο 21, παράγραφος 4, δεν απαιτεί από την Επιτροπή να μην λάβει υπόψη άλλα έξοδα ή να μην προβεί σε περαιτέρω επιστροφή μετά την έγγραφη προειδοποίηση ενός μηνός σχετικά με τη μη παραλαβή των τελικών καταστάσεων δαπανών. Αντιθέτως, εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής κατά πόσον ασκεί πράγματι το εν λόγω συμβατικό δικαίωμα.

30. Η έκταση της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής βάσει του άρθρου 21 παράγραφος 4 των γενικών όρων θα καθορίζεται από τους εφαρμοστέους νομικούς κανόνες, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων που ορίζονται στον δημοσιονομικό κανονισμό (2) και στους κανόνες εφαρμογής του (3). Επιπλέον, η Επιτροπή θα πρέπει, κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας, να λαμβάνει επίσης υπόψη τις αρχές της χρηστής διοίκησης και τις γενικές αρχές του ευρωπαϊκού δικαίου.

31. Η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί πάγια γενική αρχή του ευρωπαϊκού δικαίου (4). Σύμφωνα με την πάγια νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων, η αρχή της αναλογικότητας απαιτεί οι πράξεις ενός κοινοτικού οργάνου να μην υπερβαίνουν τα όρια του πρόσφορου και αναγκαίου για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών του και ότι, όταν υπάρχει επιλογή μεταξύ περισσότερων κατάλληλων μέτρων, πρέπει να χρησιμοποιούνται τα λιγότερο επαχθή και τα μειονεκτήματα που προκαλούνται δεν πρέπει να είναι δυσανάλογα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (5).

32. Ο δημοσιονομικός κανονισμός και οι κανόνες εφαρμογής του απαιτούν επίσης από τα κοινοτικά όργανα να τηρούν την αρχή της αναλογικότητας κατά την επιβολή διοικητικών και οικονομικών κυρώσεων. Ο Διαμεσολαβητής υπενθυμίζει ότι στο πλαίσιο των επιχορηγήσεων, για παράδειγμα, το άρθρο 103 του δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει ότι:

« Όταν η διαδικασία ανάθεσης ή η εκτέλεση της σύμβασης ενέχει ουσιώδη σφάλματα ή παρατυπίες ή απάτη, τα θεσμικά όργανα αναστέλλουν την εκτέλεση της σύμβασης.

Όταν τα εν λόγω σφάλματα, παρατυπίες ή απάτη οφείλονται στον αντισυμβαλλόμενο, τα θεσμικά όργανα μπορούν επιπλέον να αρνηθούν την πραγματοποίηση πληρωμών ή να ανακτήσουν τα ήδη καταβληθέντα ποσά, κατ' αναλογία προς τη σοβαρότητα των σφαλμάτων, των παρατυπιών ή της απάτης » (η υπογράμμιση δική μου).

Το άρθρο 114 παράγραφος 3 του δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει ότι:

« Ο διατάκτης μπορεί να επιβάλει διοικητικές και οικονομικές κυρώσεις αποτελεσματικού, αναλογικού και αποτρεπτικού χαρακτήρα, όπως προβλέπεται στα άρθρα 93 έως 96 και στους κανόνες εφαρμογής των εν λόγω άρθρων, στους αιτούντες που αποκλείονται δυνάμει της παραγράφου 2 » (η υπογράμμιση δική μου).

33. Ο Διαμεσολαβητής συμφώνησε ότι, για λόγους χρηστής διοίκησης, η Επιτροπή δικαιούται να επιβάλει προθεσμίες για την υποβολή δηλώσεων δαπανών στο πλαίσιο ερευνητικών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα. Ο Διαμεσολαβητής συμφώνησε επίσης ότι η Επιτροπή μπορεί να έχει το δικαίωμα να επιβάλει ορισμένες κυρώσεις για την εκπρόθεσμη υποβολή τέτοιων εγγράφων.

34. Ωστόσο, μολονότι η Επιτροπή μπορεί να έχει το δικαίωμα να επιβάλει ορισμένες κυρώσεις για την εκπρόθεσμη υποβολή εγγράφων, οι κυρώσεις αυτές πρέπει τουλάχιστον να είναι συμβατές με την αρχή της αναλογικότητας. Η αρχή της αναλογικότητας απαιτεί οι πράξεις ενός κοινοτικού οργάνου να μην υπερβαίνουν τα όρια του πρόσφορου και αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των θεμιτών σκοπών του. Όταν υπάρχει επιλογή μεταξύ περισσότερων κατάλληλων μέτρων, πρέπει να χρησιμοποιείται το λιγότερο επαχθές μέτρο.

35. Ο Διαμεσολαβητής επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στη σχετική νομολογία, ιδίως στην υπόθεση *The Queen, ex parte E. D. & F. Man (Sugar) Ltd κατά Intervention Board for Agricultural Produce (IBAP)*, όπου το Δικαστήριο έκρινε ότι:

« (...) η αυτόματη κατάπτωση του συνόλου της εγγύησης, σε περίπτωση παράβασης σημαντικά λιγότερο σοβαρής από τη μη εκπλήρωση της πρωταρχικής υποχρέωσης, την οποία η ίδια η εγγύηση προορίζεται να εγγυηθεί, πρέπει να θεωρηθεί υπερβολικά δραστική κύρωση σε σχέση με τη λειτουργία της άδειας εξαγωγής που συνίσταται στη διασφάλιση της χρηστής διαχείρισης της σχετικής αγοράς» (η υπογράμμιση δική μου) (6).

36. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω περιστάσεων, ιδίως του ύψους της κύρωσης (96 873 EUR), σε σύγκριση με τις συνολικές δαπάνες (127 404 EUR), ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η κύρωση που επιβλήθηκε από την Επιτροπή είναι προδήλως δυσανάλογη.

37. Προκειμένου να αξιολογηθεί το κατάλληλο επίπεδο για κάθε τέτοια κύρωση, ο Διαμεσολαβητής ήταν της άποψης ότι ήταν αναγκαίο να ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της σύμβασης, ιδίως το μέγεθος της σύμβασης, και το κατά πόσον το άλλο μέρος εκπλήρωσε όλες τις άλλες υποχρεώσεις του βάσει της σύμβασης.

38. Όσον αφορά το ζήτημα αν το Ινστιτούτο εκπλήρωσε τις λοιπές υποχρεώσεις του που απορρέουν από τη σύμβαση, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε την ποιότητα της διεξαχθείσας έρευνας ούτε την ουσιαστική επάρκεια των δηλώσεων δαπανών που υποβλήθηκαν τον Αύγουστο του 2004. Συγκεκριμένα, διαπιστώθηκε ότι ο μοναδικός λόγος που η Επιτροπή προέβαλε για να αρνηθεί να προβεί σε περαιτέρω πληρωμές και για την έκδοση του εντάλματος ανακτήσεως ήταν το γεγονός ότι οι δηλώσεις δαπανών ελήφθησαν από τις υπηρεσίες της μετά την εκπνοή της ταχθείσας με την επιστολή προς το Ινστιτούτο επιστολής της 10ης Νοεμβρίου 2003.

39. Τέλος, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι το άρθρο 87 παράγραφος 1 των κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού ορίζει ότι:

« Ο αρμόδιος διατάκτης μπορεί να παραιτηθεί από την είσπραξη του συνόλου ή μέρους

βεβαιωθείσας απαίτησης (...) όταν η ανάκτηση δεν συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας » (η υπογράμμιση δική μου).

40. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω συμπερασμάτων, το προσωρινό συμπέρασμα της Διαμεσολαβήτριας ήταν ότι ενδέχεται να υπήρξε περίπτωση κακοδιοίκησης από την Επιτροπή. Το άρθρο 3 παράγραφος 5 του Καθεστώτος του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή ορίζει ότι « *κατά το δυνατόν, ο Διαμεσολαβητής επιδιώκει λύση με το οικείο θεσμικό όργανο ή οργανισμό για την εξάλειψη της περίπτωσης κακοδιοίκησης και την ικανοποίηση της καταγγελίας*». Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε την ακόλουθη πρόταση φιλικής λύσης.

«Η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο ακύρωσης ή παραίτησης από την εντολή ανάκτησης σε σχέση με τη δεύτερη σύμβαση έρευνας. Η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να εξετάσει το ενδεχόμενο πραγματοποίησης πληρωμής στο Ινστιτούτο για τα ανεξόφλητα ποσά που ζητούνται στις οικονομικές εκθέσεις για την τρίτη και την τέταρτη περίοδο, αφού εξετάσει επί της ουσίας τις υποβληθείσες καταστάσεις δαπανών.»

Τα επιχειρήματα που παρουσιάστηκαν στον Διαμεσολαβητή μετά την πρόταση φιλικής λύσης

41. Στην απάντησή της, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν συμφωνεί ότι η άσκηση των συμβατικών της δικαιωμάτων έναντι του Ινστιτούτου συνιστά «κυρωτική ποινή». Σημείωσε ότι, σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό και τους κανόνες εφαρμογής, η «ποινή» είναι κύρωση που απορρέει από κανονιστικές διατάξεις ή συμβατικές διατάξεις (εκκαθαρισμένη αποζημίωση). Δεδομένου ότι στη σύμβαση δεν προβλέπεται «ποινή» για την καθυστερημένη υποβολή εγγράφων, η Επιτροπή δεν δικαιούται να επιβάλει συμβατική κύρωση για την καθυστερημένη υποβολή εγγράφων. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να συμφωνήσει με τη θέση του Διαμεσολαβητή ότι το ύψος της κύρωσης ήταν προδήλως δυσανάλογο για τον λόγο και μόνον ότι, κατά την άποψή της, δεν επιβλήθηκε κύρωση.

42. Ωστόσο, δεδομένου ότι το άρθρο 20 παράγραφος 5 του γενικού όρου αναφέρεται ειδικά μόνο στις «τελικές δηλώσεις δαπανών», η Επιτροπή είναι έτοιμη να αποδεχθεί εν μέρει την πρόταση για μια φιλική λύση. Εν ολίγοις, η Επιτροπή είναι έτοιμη να εξετάσει τις καταστάσεις δαπανών του τρίτου έτους αναφοράς που υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της πρώτης σύμβασης έρευνας. Ωστόσο, η Επιτροπή εμμένει στην άποψή της όσον αφορά τις καταστάσεις δαπανών για την τέταρτη (και τελική) περίοδο αναφοράς και δεν θα τις λάβει υπόψη.

43. Ως εκ τούτου, οι καταστάσεις δαπανών που θα ληφθούν υπόψη είναι:

Περίοδος αναφοράς 1 (υποβλήθηκε για πρώτη φορά το 1999) — 4 703 EUR

Περίοδος αναφοράς 2 (υποβλήθηκε για πρώτη φορά το 1999) — 25 929 EUR

Περίοδος αναφοράς 3 (υποβλήθηκε το 2004) — 57 363 EUR

44. Το συνολικό ποσό που πρέπει να καταβληθεί, ήτοι 87 995 EUR, θα μειωθεί κατά 3 781 EUR προκειμένου να ληφθεί υπόψη το άρθρο 14 παράγραφος 3 των Γενικών Όρων, το οποίο

περιορίζει τις μεταφορές μεταξύ κατηγοριών δαπανών στο 20 % της αρχικής κατανομής. Αυτό σημαίνει ότι η Επιτροπή είναι πρόθυμη να καταβάλει πρόσθετο ποσό ύψους 53 705,32 EUR, το οποίο, σύμφωνα με την Επιτροπή, ανεβάζει το συνολικό ποσό που θα καταβληθεί στο πλαίσιο της πρώτης σύμβασης έρευνας σε 84 277 EUR (7).

45. Η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι όταν, το 2003, οι καταγγέλλοντες υπέβαλαν εκ νέου τις καταστάσεις δαπανών για τις περιόδους 1 και 2, τα δηλωθέντα ποσά ήταν υψηλότερα από τα έξοδα που υποβλήθηκαν το 1999. Η διαφορά ανερχόταν σε 1 896 EUR. Το ποσό αυτό δεν περιλαμβάνεται στα ποσά που αναφέρονται στη σκέψη 43 ανωτέρω.

46. Οι καταγγέλλοντες δήλωσαν στις παρατηρήσεις τους ότι το Ινστιτούτο αποδέχεται την πρόταση της Επιτροπής να διευθετήσει το θέμα καταβάλλοντας στο Ινστιτούτο 53 705,32 EUR. Το Ινστιτούτο εκτιμά το γεγονός ότι η Επιτροπή άνοιξε εκ νέου τον φάκελο και συμφώνησε, τουλάχιστον εν μέρει, να αποδεχθεί την πρόταση του Διαμεσολαβητή για φιλική λύση. Οι καταγγέλλοντες ευχαρίστησαν τον Διαμεσολαβητή για την υποστήριξη του Ινστιτούτου και για την υποβολή της πρότασης για φιλική λύση.

Η αξιολόγηση του Διαμεσολαβητή μετά την πρόταση φιλικής λύσης

47. Η Διαμεσολαβήτρια σημειώνει ότι η Επιτροπή έχει εν μέρει συμφωνήσει με την πρόταση του Διαμεσολαβητή για φιλική λύση. Οι καταγγέλλοντες αποδέχθηκαν την προσφορά της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι δεν δικαιολογούνται περαιτέρω έρευνες σε σχέση με τον πρώτο και τον δεύτερο ισχυρισμό και τους σχετικούς ισχυρισμούς.

Β. Επί του ισχυρισμού ότι η Επιτροπή δεν παρέσχε στο Ινστιτούτο πληροφορίες σχετικά με πιθανές διαδικασίες προσφυγής *Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στον Διαμεσολαβητή*

48. Στις 25 Νοεμβρίου 2004, οι καταγγέλλοντες, στην αλληλογραφία τους με την Επιτροπή, ζήτησαν πληροφορίες σχετικά με όλες τις πιθανές διαδικασίες προσφυγής. Η Επιτροπή δεν παρέσχε τις ζητούμενες πληροφορίες στην απάντησή της της 29ης Νοεμβρίου 2004.

49. Στη γνωμοδότησή της προς τον Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι δεν παρείχε πληροφορίες σχετικά με τις πιθανές διαδικασίες προσφυγής και ζήτησε συγγνώμη για την εποπτεία αυτή.

Αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας

50. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι είναι σημαντικό να ενημερώνονται τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τις διαδικασίες προσφυγής που έχουν στη διάθεσή τους, ιδίως σε απάντηση συγκεκριμένων αιτημάτων παροχής πληροφοριών σε σχέση με τις εν λόγω διαδικασίες προσφυγής. Ωστόσο, η Επιτροπή αναγνώρισε το σφάλμα της στην υπό κρίση υπόθεση και ζήτησε συγγνώμη γι' αυτό. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, σε αυτή τη βάση, ότι η Επιτροπή θα επιδιώξει την αποφυγή τέτοιων σφαλμάτων στο μέλλον. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι δεν δικαιολογούνται περαιτέρω έρευνες σε σχέση με τον ισχυρισμό αυτό.

Γ. Επί του ισχυρισμού ότι η Επιτροπή δεν απάντησε εγκαίρως στις έρευνες του καταγγέλλοντος *Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στον Διαμεσολαβητή*

51. Στη γνωμοδότησή της προς τον Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι είχαν σημειωθεί καθυστερήσεις απαντώντας σε επιστολή της 12ης Νοεμβρίου 1999 και σε τηλεομοιοτυπία της 21ης Αυγούστου 2004. Ζήτησε συγγνώμη για αυτές τις καθυστερήσεις. Τόνισε επίσης ότι σε όλες τις άλλες περιπτώσεις είχε απαντήσει άμεσα.

Αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας

52. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι είναι σημαντικό να δοθεί άμεση απάντηση στην αλληλογραφία. Ωστόσο, η Επιτροπή αναγνώρισε το σφάλμα της στην υπό κρίση υπόθεση και ζήτησε συγγνώμη γι' αυτό. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί, σε αυτή τη βάση, ότι η Επιτροπή θα επιδιώξει την αποφυγή τέτοιων σφαλμάτων στο μέλλον. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι δεν δικαιολογούνται περαιτέρω έρευνες σε σχέση με τον ισχυρισμό αυτό.

Δ. Συμπεράσματα

Με βάση τις έρευνές του σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι η Επιτροπή έχει εν μέρει συμφωνήσει με την πρόταση του Διαμεσολαβητή για φιλική λύση. Οι καταγγέλλοντες αποδέχθηκαν την προσφορά της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι δεν δικαιολογούνται περαιτέρω έρευνες σε σχέση με τον πρώτο και τον δεύτερο ισχυρισμό, καθώς και τους σχετικούς ισχυρισμούς. Δεν δικαιολογούνται περαιτέρω έρευνες σε σχέση με τον τρίτο και τον τέταρτο ισχυρισμό. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περατώνει την υπόθεση.

Οι καταγγέλλοντες και η Επιτροπή θα ενημερωθούν για την απόφαση αυτή.

Π. Νικηφόρος ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ

Στρασβούργο στις 5 Δεκεμβρίου 2008

(1) Κατά τους ισχυρισμούς, οι συνολικές μη καταβληθείσες δαπάνες ανήλθαν σε 96 873 EUR (ήτοι 57 363 EUR για την τρίτη περίοδο, 37 512 EUR για την τελευταία περίοδο, και επιπλέον 1 998 EUR για την πρώτη και τη δεύτερη περίοδο).

(2) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1–48.

(3) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό

προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ΕΕ L 357 της 31.12.2002, σ. 1–71.

(4) Υπόθεση 11/70, *Handelsgesellschaft mbH κατά Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel* [1970] Συλλογή 1125. Βλ. επίσης άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(5) Βλ., για παράδειγμα, υπόθεση 15/83, *Denkavit Nederland*, Συλλογή 1984, σ. 2171, σκέψη 25· Υπόθεση T-260/94 *Air Inter κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1997, σ. II-997, σκέψη 144· Υπόθεση T-216/96 *Conserve Italia Soc. Coop. srl, κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1999, σ. II-3139, σκέψη 101· Υπόθεση T-186/00 *Conserve Italia Soc. Coop. rl, κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2003, σ. II-719, σκέψη 83· Υπόθεση T-306/00 *Conserve Italia Soc. Coop. rl κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2003, σ. II-5705, σκέψη 127. Βλ. επίσης άρθρο 6 παράγραφος 1 του ευρωπαϊκού κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.

(6) Υπόθεση 181/84, *The Queen, ex parte E. D. & F. Man (Sugar) Ltd κατά Intervention Board for Agricultural Produce (IBAP)* [1985] Συλλογή, 2889, σκέψεις 29-30. Βλ. επίσης υπόθεση C-161/96, *Südzucker Mannheim/Ochsenfurt AG και Hauptzollamt Mannheim*, Συλλογή 1998, σ. I-281, σκέψεις 25, 30 και 31· Υπόθεση T-340/99, *Arne Mathisen AS, με έδρα την υπόθεση Værøy (Νορβηγία) κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 2002, σ. II-2905, σκέψεις 106 και 126· Υπόθεση T-199/99, *Sgaranatti Mediterranea Srl, κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2002, σ. II-3731, παράγραφος 120· Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-141/99, T-142/99, T-150/99 και T-151/99, *Vela Srl κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2002, σ. II-4547, σκέψη 395· Υπόθεση T-33/02, *Britannia Alloys & Chemicals Ltd κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2005, σ. II-4973, σκέψη 26· και υπόθεση 21/85, *Maas κατά Bundesanstalt für Landwirtschaftliche Marktordnung* (Συλλογή 1986, σ. 3537, σκέψη 23).

(7) Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει ότι ο καταγγέλλων έλαβε στην πραγματικότητα 4 704,58 EUR και 25 868,10 EUR για την πρώτη και τη δεύτερη περίοδο αναφοράς αντίστοιχα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή είναι πρόθυμη να καταβάλει πρόσθετο ποσό ύψους 53 705,32 EUR, το συνολικό ποσό που θα καταβληθεί στο Ινστιτούτο θα είναι 84 278 EUR.